

Arrest

nr. 56 071 van 16 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 2 december 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 november 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.09.2009 werd ingediend en op 25.11.2009, 12.01.2010 en 05.02.2010 werd aangevuld door :

(K.Y.) (...)

nationaliteit : Burundi

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en) :

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

De door betrokkene voorgelegde identiteitskaart kan niet door onze diensten aanvaard worden. Betrokkene legde deze identiteitskaart ook voor tijdens zijn asielpprocedure. Uit het onderzoek door onze expertdienst Cedoca is gebleken dat het om een vervalsing gaat. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier, waarbij volgende opmerkingen gemaakt werden :

Het nummer van deze identiteitskaart, namelijk 0201/911.615, uitgegeven op 12.12.2003 door 'Pie Ntiyankundiye, burgemeester van Bujumbura', is fout gezien het feit dat de identiteitskaartnummers op datum van 08.11.2004 niet hoger lagen dan 02101/196.739. Bovendien was Dhr. Pie Ntiyankundiye niet langer burgemeester van Bujumbura op 12.12.2003 maar in die functie vervangen door dhr. Pontien Niyongabo in juni 2002.

Men kan om deze reden vaststellen dat niet het minste geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van het voorgelegde document.

Met betrekking tot de door betrokkene voorgelegde Belgische verblijfstitel (B 0044218 82) stellen we vast dat deze afgeleverd werd op voorwaarde van het voorleggen van : '(...) een geldig paspoort/reisdocument dat internationaal erkend is en afgegeven werd door de nationale overheden van het land waarvan de vreemdeling de nationaliteit' (beslissing Dienst Humanitaire Regularisatie, sectie 9ter, dd. 01.02.2008). Het door betrokkene voorgelegde stuk betrof echter de Burundese identiteitskaart met nr. 0201/911.615, waarvan de valsheid door onze studiedienst werd vastgesteld. Wat maakt dat we deze Belgische verblijfstitel niet kunnen aanvaarden als zijnde een aanvaardbaar identiteitsdocument in het kader van deze aanvraag om machtiging van verblijf, gezien ze verkregen werd op basis van het voorleggen van een vals stuk.

*Betrokkene heeft bijgevolg getracht de Belgische overheid te misleiden; de vaststelling van het bedrieglijk handelen, volstaat dan ook om de aanvraag te weigeren in toepassing van het beginsel «*fraus omnia corrumpit*».*

Aangezien er bijgevolg geen enkel document wordt voorgelegd dat aanleiding geeft om aan te nemen dat betrokkene inderdaad van Burundese nationaliteit is, merken wij op dat de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld is.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na kennisgeving.

Reden van de maatregel :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)

- Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 28.01.2005.

- Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 07.07.2004. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid wordt aan (K.Y.) (...)

van Burundi nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 03/11/2010 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland,

Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

De betrokkene verblijft in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1,2° van de Wet van 15 december 1980).

- Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 28.01.2005.

- Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 07.07.2004. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enig middel volgt uit de overmacht, de schending van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de schending van de artikelen 2 en volgende van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivatie van administratieve handelingen, schending van de zorgvuldigheids en onderzoeksverplichting, schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Dat tegenpartij stelt dat de aanvraag van 30 september 2009 onontvankelijk is daar zij niet vergezeld is van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart. Dat verzoeker zijn Burundese identiteitskaart heeft neergelegd zoals dat tevens uit het administratief dossier blijkt. Dat op basis van dezelfde stukken tegenpartij in februari 2008 aan verzoeker een tijdelijke verblijfsvergunning heeft toegekend. Dat het in casu moeilijk te verstaan is waarom tegenpartij zijn standpunt gewijzigd heeft. Dat de hele situatie van verzoeker thans in 2008 door tegenpartij gekend was. Dat verzoeker niet kon inbeelden dat zijn identiteitsdocument geweigerd zou worden daar hij reeds op basis van hetzelfde document een tijdelijke machtiging tot verblijf had verkregen. Dat de beslissing van 1/02/2008 die door tegenpartij vermeldt wordt als volgt luidt: "(...) tussen de 45° en de 30° dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning dient betrokkene een vraag tot verblijfsverlenging te richten tot de burgemeester van de verblijfplaats voorzien van de volgende bewijsstukken:

- Een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling

- Een recent medisch getuigschrift (...)

Dat er geen woord gerept werd over een eventueel paspoort of een reisdocument. Dat verzoeker duidelijk misleid werd door de manier van handelen van tegenpartij. Dat verzoeker na de bestreden beslissing een nationaal paspoort heeft aangevraagd en dat hij dit document probleemloos kan verkrijgen. Dat dit document zijn identiteit en nationaliteit staft en dat het geheel overeenstemt met de neergelegde identiteitskaart. Dat de motieven van de bestreden beslissing ongegrond of niet ter zake zijn. Dat de bekritiseerde beslissing behept is met afwezigheid van motivatie en ondermeer de zorgvuldigheid en onderzoeksverplichting evenals het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. schendt. Dat de motivatie van de bestreden beslissing bij gevolg niet aan de wettelijke vereisten beantwoordt."

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het door verzoeker voorgelegde identiteitsdocument niet wordt aanvaard omdat het om een vervalste identiteitskaart gaat. Verzoeker betwist dit determinerende motief niet.

Het betoog "Dat op basis van dezelfde stukken tegenpartij in februari 2008 aan verzoeker een tijdelijke verblijfsvergunning heeft toegekend" en dat in "de beslissing van 1/02/2008 die door tegenpartij vermeld wordt (...) er geen woord gerept werd over een eventueel paspoort of een reisdocument" doet niets af aan de vaststelling dat verzoeker een vervalste identiteitskaart heeft neergelegd. Ook van overmacht is geen sprake aangezien verzoeker niet eens betwist dat hij een vervalste identiteitskaart heeft neergelegd.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing de door hem aangevoerde beginselen en bepalingen schendt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC